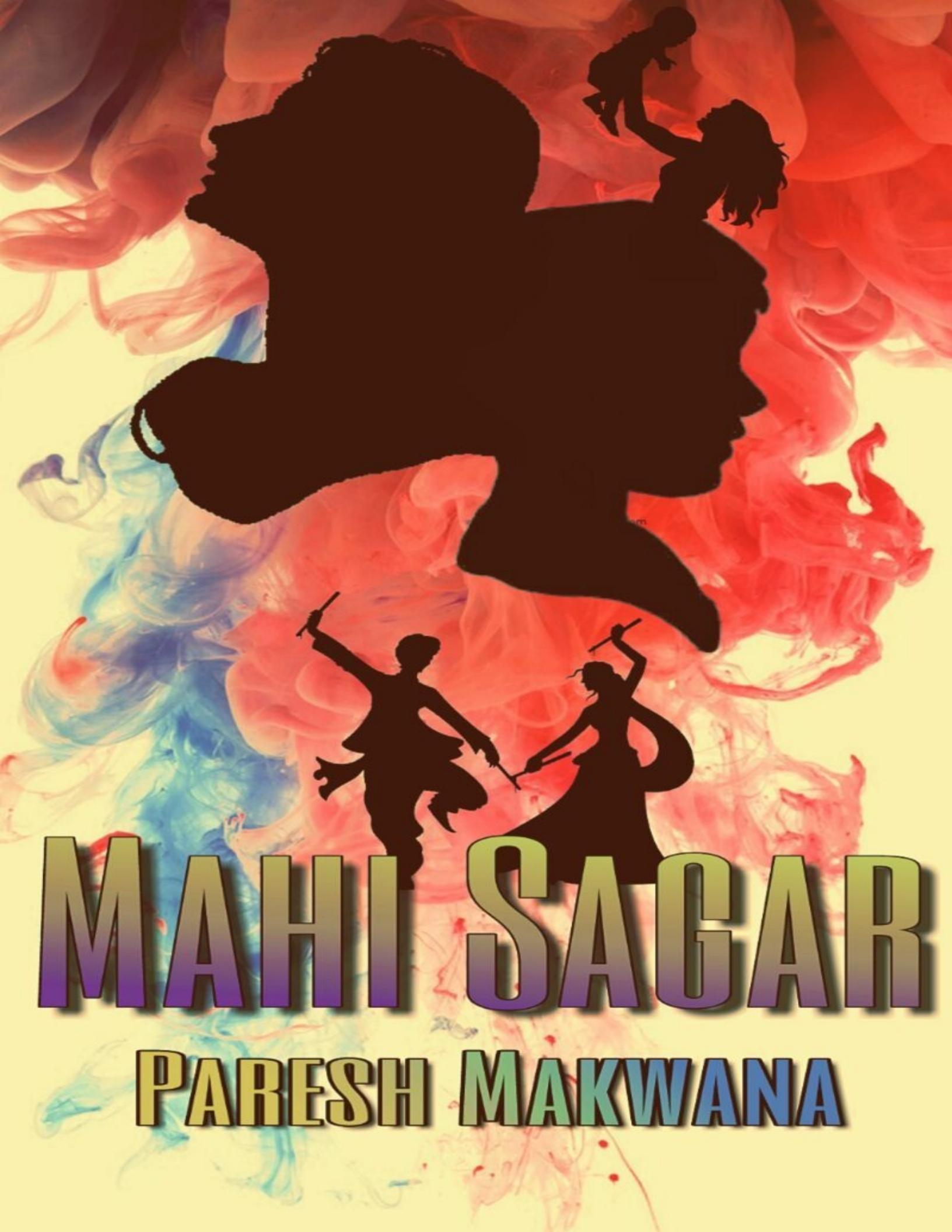

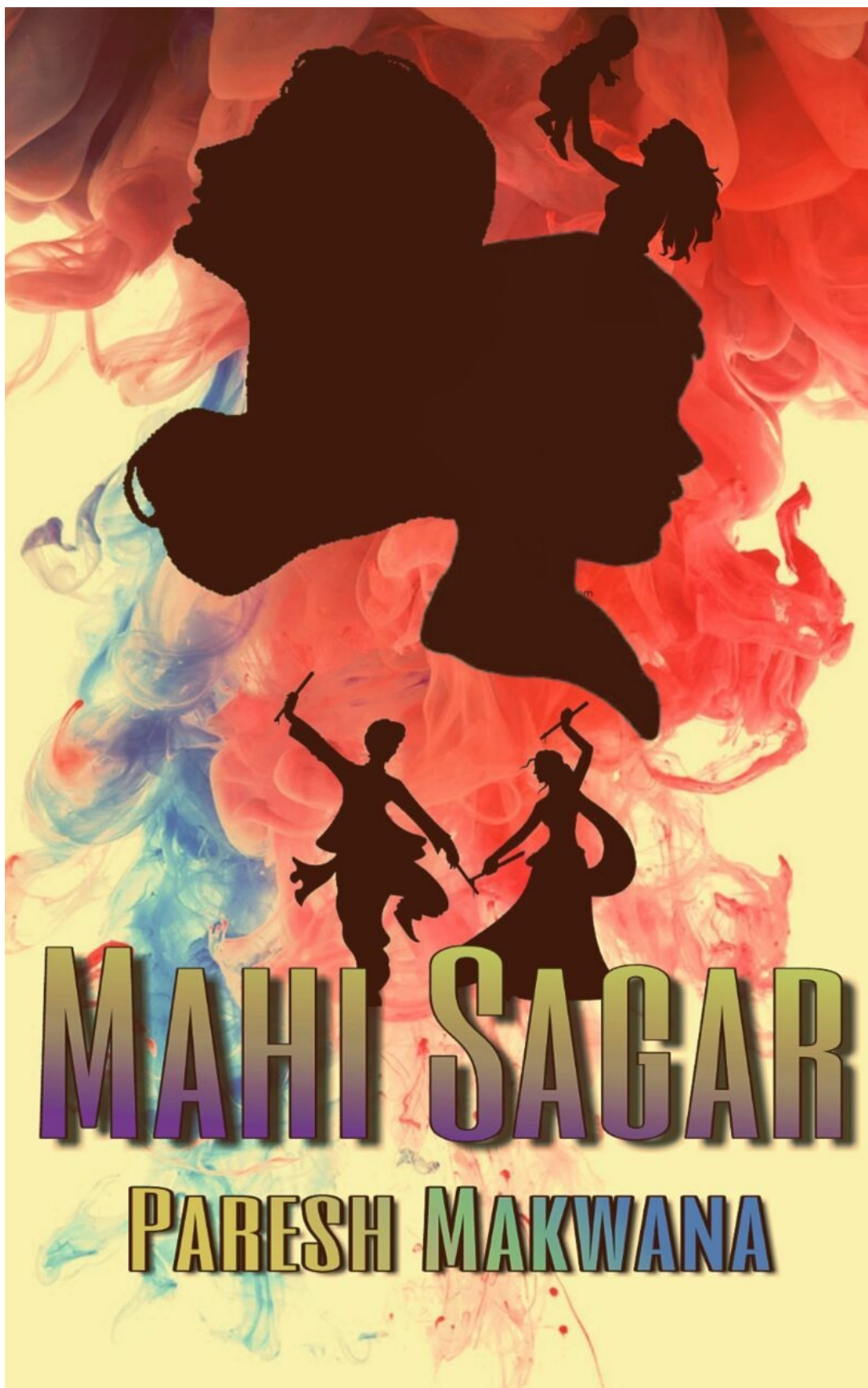

MAHI SAGAR

PARESH MAKWANA

VISIT...

LANZAROTE
Caliente.COM

માહી-સાગર

લેખક પરેશ મકવાણા

અચાનક જ સાગરના મનમાં કોણ જાણે ક્યાં થી પ્રવાસનું ભૂત ચડ્યું કે એના મિત્રો જોડે પંદર દિવસ માટે રાજસ્થાનના પ્રવાસમાં નીકળી ગયો..સાગર ને જાયા વિના આ પંદર દિવસ કાઢવા પણ મારે મન પંદર વર્ષ જેવા લાગતા હતા.. હું સાગરની રાહમાં બેઠી હતી..કે ક્યારે સાગર આવે ને ક્યારે મારા દિલની વાત એને કહું. છેલ્લા દશ વર્ષ થી હું સાગરને પ્રેમ કરતી હતી પણ એને કહેવાની હિંમત જ નોહતી કેમ કહું એને શાયદ એ ના કહી દેશે તો...? શાયદ એ કોઈ બીજી છોકરીને પ્રેમ કરતો હશે તો...? આવા અનેક વિચારોની વચ્ચે પણ હું મારા મનને મનાવી લેતી કહેતી ગૌરી સાગર ફક્ત તારો જ છે.

આજ થી દશ વર્ષ પહેલા જ્યારે મારી માં મને છોડીને પરલોક ચાલી ગઈ ત્યારે સાગરની માં નીલુમાસી એ મારો હાથ પકડ્યો.. ત્યાર થી લઈને આજ સુધી નીલુમાસી જ મારી માં છે.. નીલુમાસીએ મને પોતાની સગી દીકરીની જેમ મને ભણાવી ગણાવી મોટી કરી.. હું ને સાગર સાથે જ શાળામાં દાખલ થયેલા સાથે જ રમતા કુદતા અમે ક્યારે મોટા થઈ ગયા એની જાણ નીલુમાસી ને પણ ના રહી.

નીલુમાસી મારા માટે યોગ્ય મુરતિયો શોધતા હતા અને હું હતી કે એમના દીકરાને મારો સર્વસ્વ માની ચુકી હતી.

"ગૌરી તારા માટે કોઈ સારો છોકરો ગોતું છું મળી જાય ને તો હું ય છૂટું...."

‘ના નીલુમાસી હું તમને અને આ ઘરને છોડીને ક્યાંય નથી જવાની મારે અહીંયા જ રહેવું છે તમારી સાથે"

‘જુવાન દીકરી સાસરામાં જ સારી લાગે ગૌરી...."

‘માં જો એમ હોય તો આ જ મારુ સાસરું અને આજ મારુ પિયર છે....’

આજે પહેલીવાર મારા હોઠે મારા મનની વાત આવી..નીલુમાસી મારા મનની વાત સમજી ગઈ એ સમજી ગઈ કે હું કોને ચાહું છું.. એ મારી સામે સહેજ હસી ને હું શરમાઈ ને રસોડામાં ચાલી ગઈ.. થોડીવાર પછી મારી પાસે આવી ને પ્રેમ થી મારા માથે હાથ મુક્યો

‘હું તો પેલે થી જ જાણતી હતી ગૌરી કે તું સાગરને ચાહે છે પણ આ વાત હું તારા મોઢે સાંભળવા માંગતી હતી... તારા જેવી છોકરી મારા સાગરના જીવનમાં આવતી હોય તો મારા સાગરનું તો જીવન સુધરી જાય... સાગર રાજસ્થાન થી પાછો આવે એટલે એને આ વિશે વાત કરું અને જો એ માની જાય ને તો આ વર્ષે જ તમારા ઢોલ વગડાવી દવ.

નીલુમાસી ની વાત સાંભળી ને તો જાણે હું ખુશી થી પાગલ થઈ ગઈ.. સાગર આવશે ને લગ્ન થશે..સપના જોવા લાગી અમારા લગ્નના.

આખરે પંદર દિવસ થયા પણ સાગર રાજસ્થાન થી પાછો ના આવ્યો એના મિત્રો એ કહ્યું કે એ તો અધવચ્ચે જ રતનપુરમાં જ ઉતરી ગયેલો.. સાગર રતનપુરમાં શું કામ ઉતર્યો.. ક્યાંક એ કોઈને.. મારા મનમાં સવાલોનું જાણે વાવાજોડું ફૂંકાયું.. માં એ જ્યારે સાગરને ફોન કર્યો ત્યારે ખબર પડી કે રતનપુરમાં સાગરની બસ મિસ થઈ ગઈ ને એક રાત એણે ત્યાં રતનપુરમાં જ રોકવી પડશે સવારે ત્યાં થી નીકળી જશે.. ત્યારે મને સહેજ હાશ થઈ..

સવારે હું સરસ તૈયાર થઈ સાગરની પસંદનું જમવાનું બનાવવા લાગી.. રસોડામાં થી પણ મારી નજરો વારંવાર દરવાજે જ જતી હતી ક્યારે સાગર આવે અને હું એને જઈને ભેટી પડું.. બપોર થવા આવી પણ સાગર ના દેખાયો ફરી સાગરનો ફોન આવ્યો..

મેં ફોન ઉપાડ્યો - સાગર હું ગૌરી બોલું છું સામે છેડે થી સાગરનો અવાજ આવ્યો ગોરી માં ને ફોન આપ તો.. અને મેં ફોનનું રીસીવર નીલુમાસી ને આપ્યું..

થોડીવાર પછી નીલુમાસી એ ફોન કાપી નાખ્યો અને એક લામ્બો નિસાસો નાખ્યો - રેવાદે ગોરી સાગર નથી આવતો..એ હજી કોઈને ત્યા આઠ દિવસ રોકવાનો છે, કે છે કે નવરાત્રી છે ગરબા રમવા છે શુ અહીંયા ગરબે નથી રમાતુ.. કોણ સમજાવે એને.. અજાણ્યા મલકમાં કોકના ઘરે અને એ પણ એક અઠવાડિયા માટે..

હું જેમ મારા મનને મનાવ્યે જતી હતી એમ મેં નીલુમાસી ના મનને પણ મનાવવાની કોશિશ કરી - ચિંતા ના કરો નીલુમાસી સાગર આવી જશે..

આખરે નવરાત્રી પુરી થઈ ને દશેરાને દિવસે સાગર બપોરે ઘરે આવ્યો અને એ પણ જાણ કર્યા વિના જ.. જ્યારે એ આવ્યો અને આવતા ની સાથે જ એ સીધો જ નીલુમાસી પાસે એના રૂમમાં પોહચી ગયો.. એ પછી તો માં દીકરા વચ્ચે ઘણી જ વાતો થઈ.. હું ખુશ હતી કે આજે મારા વર્ષોના વિરહ નો અંત આવવાનો હતો. જ્યારે હું સાગરને પાણી દેવા રૂમમાં ગઈ ત્યારે એણે મને પણ ત્યાં જ બેસવા કહ્યું અને હું પણ ત્યાં જ બેસી એની પ્રવાસની વાતો સાંભળવા લાગી.. એની વાતોના કેન્દ્રમાં એક જ નામ ફરતું હતું અને એ હતું માહી રતનપુર ની માહી..

કોણ હતી એ માહી શુ સંબંધ હતો એનો મારા સાગર જોડે..

રાત્રે જમતી વખતે નીલુમાસી એ સાગરની સામે મારી વાત મૂકી દીધી
સાગર ગોરી તને કેવી લાગે છે..

કેવી લાગે છે મતલબ..?

હું વિચારતી હતી કે તારી અને ગોરીની જોડી કેટલી સુંદર લાગે છે અને તું તો એને નાનપણ થી જ ઓળખે છે તો પછી..

સાગરે નીલુમાસી ની વાત અધવચ્ચે કાપી નાખી

‘માં બસ..? ‘અને જમતા જમતા જ ઉભો થઈ ગયો...

મને રસોડામાં એમની વાતો સંભળાતી હતી સાગરને મન હું કઈ નથી શુ સાગર મને પ્રેમ નથી કરતો..

પણ સાગર ગોરી તને પ્રેમ કરે છે..

એ મને પ્રેમ કરે છે હું તો નથી કરતો ને..

સાગરના આવા શબ્દોની મેં અપેક્ષા નોહતી રાખી..થયું કે સાગરને મન હું કઈ જ નથી..હું રસોડામાં થી મારા રૂમ તરફ દોડી અને મારી પાછળ નીલુમાસી અને સાગર દોડ્યા..મેં જઈને

રૂમનો દરવાજો અંદર થી બંધ કરી નાખ્યો.. સાગરે બહાર થી ઘણો દરવાજો ખટકાવ્યો ગોરી દરવાજો ખોલ.. ગોરી બેટા દરવાજો ખોલ.. ગોરી પ્લીઝ દરવાજો ખોલ.. આખરે અંદર થી મારો કોઈ પ્રત્યુત્તર ના આવતા માં ની ચિંતા વધવા લાગી.. એને મન ઊંધા અવળા વિચારો આવવા લાગ્યા સાગર ક્યાંક ગોરીને કાંઈક થઈ ગયું તો.. અને સાગરે દરવાજો તોડી નાખ્યો જેવો દરવાજો તોડી એ લોકો અંદર પોહર્યા ત્યાં સુધીમાં તો મેં મારી જાતને પંખા સાથે લટકાવી ચૂકી હતી બસ ખુરશી જ હટવાની વાર હતી.. જેવી ખુરશી એની જગ્યા એ થી હટી મારી જિંદગીનો ધ એન્ડ.. પણ સાગર મને મરવા તો ના જ દે એ વાત હું જાણતી હતી.. દોડીને એણે મને પકડી લીધી.. અને મને નીચે ઉતારી એટલી વારમાં હું બેભાન થઈ ગઈ..

જ્યારે ત્રણ કલાક પછી હું ભાનમાં આવી ત્યારે મારી સામે સાગર બેઠો હતો.. મારો હાથ પકડી એણે પ્રેમ થી કહ્યું - પાગલ આટલો પ્રેમ કરે છે મને કે મરવા જઈ રહી હતી..અને હું સાગરને વળગી પડી..

ગોરી આજથી આ સાગર તારો છે... શાયદ આજ સુધી હું જ ના સમજી શક્યો કે તું મને કેટલો પ્રેમ કરે છે..

એ પછી ખૂબ જ ધામધૂમ થી મારા ને સાગરના લગ્ન થયા મને મારો સાગર મળી ગયો..અને હવે હું કોઈપણ કાળે મારા સાગરને ખોવા નોહતી માંગતી..એક આદર્શ પતિ તરીકે સાગર મને ખૂબ જ પ્રેમ કરતો.. તેમ છતાં મારે મન હમેશા એક ડર રહ્યા કરતો ક્યાંક મારો સાગર મને છોડીને ચાલ્યો જશે તો..આજ કારણ હતું કે મેં સાગર પાછળ નજર રાખવા બે જાસૂસ લગાવ્યા જે ચોવીસ કલાક સાગરની આસપાસ રહી સાગર વિશે ની બધી જ જાણકારી મને પોહચાડતા મારો સાગર ક્યાં જાય છે.. કેમ જાય છે કોને કોને મળે છે... હું બધું જ જાણતી.

એક સાંજે એક કુરિયર આવ્યું જેમાં સાગરને ગળે લાગતી એક અજાણી સ્ત્રીનો એક ફોટોગ્રાફ હતો. સાથે એક ચિઠ્ઠી હતી જેમાં લખ્યું હતું - કામ થઈ ગયું છે.. આ છે મિસ.રિના સાગરની નવી સેક્રેટરી આજકાલ સાગરની આસપાસ આજકાલ ભમરીની જેમ ભમ્યાં કરે છે..

ચિઠ્ઠી વાંચી મેં ગુસ્સામાં ફાડી ફેંકી દીધી.. જો આમને આમ એ સાગર ને મળતી રહશે તો સાગર મારા હાથમાં થી નીકળી જશે.. કાંઈક તો કરવું જ પડશે.. અને બે દિવસ પછી સમાચાર આવ્યા મિસ. રિનાની કારનું એક્સીડેન્ટ..

સાગર ફક્ત મારો જ છે.. અને કોઈ એના પર પોતાનો હક્ક જતાવશે તો એને પણ મરવું જ પડશે.. ધીરેધીરે સાગર પ્રત્યેનો મારો પ્રેમ એક ભયંકર રૂપ લઈ રહ્યો હતો.. આ દરમિયાન જ સાગરની એક કોલેજ ફ્રેન્ડ દીપાલી અમારા ઘરે આવી પોહચે છે.. સાગર અને દીપાલી કોલેજમાં બેસ્ટ ફ્રેન્ડ હતા એટલે આજે આટલા દિવસો પછી મળ્યા એટલે સાગર એની સાથે માનો કોલેજના દિવસો માં ચાલ્યો ગયો.. એ બન્નેની હસી મજાક મને છેક રસોડા સુધી સંભળાતી હતી.. એક મિનિટ તો લાગ્યું કે સાગર મને દગો દઈ રહ્યો છે કે શું.. જ્યારે ને ત્યારે ગમે તે સ્ત્રી એની આસપાસ ફર્યા જ કરતી હોય છે. સાંજે સાગર દીપાલી ને એના ઘરે મુકવા ગયો.. એ જ હું ના જોઈ શકી..

જ્યારે એ પાછો ઘરે આવ્યો

તારી ઘણી જ ક્લોઝ છે નઈ દીપાલી..

હા.. દીપાલી છે જ એટલી સ્પેશિયલ.. તને ખબર છે.. જ્યારે એ પહેલી વખત કોલેજમાં આવી બધા એની મજાક ઉડાવતા.. એને ગામડાની બહેનજી સમજતા.. કોઈ એને આંટી કહેતું.. પણ એક દિવસ મેં બધાની બોલતી બંધ કરી નાખી.. દીપાલી નું મેકઅપ કરાવ્યું.. અને પછી જ્યારે એણે કોલેજમાં પગ મુક્યો બધા જ પ્રપોઝ માટે રોઝ લઈને આસપાસ ફર્યા કરતા..

આમ ને આમ દીપાલી ની વાતો કરતો કરતો સાગર ક્યારે ઊંઘી ગયો મને ખબર જ ના પડી.. પણ મારી ઊંઘ હરામ થઈ ચુકી હતી.. આજે સાગર આ દીપાલી ને મુકવા ગયો.. કાલે સવારે ઘરમાં પણ લઈ આવે..

એક સાંજે દીપાલી એના ઘરે જઈ રહી હતી ત્યારે જ એક ટ્રેકે એની કાર ને ટક્કર મારી.

સવારે જ્યારે છાપામાં એ ખબર વાંચી ને મને જાણે નિરાંત થઈ..થયું કે ચાલો દીપાલી નું ચેપ્ટર તો કલોઝ..

પણ થોડા દિવસમાં જ ફરી નવું પ્રકરણ ચાલુ થઈ ગયું.. સાગર અને નીલુમાસીનું

નીલુમાસી બીમાર પડ્યા અને એની સારવારમાં જાણે સાગર રાત દિવસ જાણે એના જ રૂમમાં રહેવા લાગ્યો.. ઓફિસમાં થી પણ રજા લઈ લીધી.. ચોવીસ કલાક બસ માં.. માં ને માં.. સાગર ની લાઈફમાં જાણે હું તો હોવ જ નહીં.. એને જ્યારે પણ માં ના રૂમમાં જોતી મને થતું કે.. જ્યાં સુધી માં રહશે મારો સાગર આમ ને આમ એની સેવામાં એની આગળ પાછળ ફર્યા કરશે... મારા મનમાં એક ભયંકર વિચાર આવ્યો થયું કે નીલુમાસી ને પણ જાન થી મારી નાખું..

બીજી જ પળે વિચાર આવ્યો કે ના ગોરી તું એવું ના કરી શક.. એ તારી માં છે એણે તારું પાલન પોષણ કર્યું છે. પણ સાગરની જિંદગીમાં મારી સિવાય બીજી સ્ત્રીને હું જોઈ ના શકું..સાગર ફક્ત મારો જ છે.

અને ફરી મારી જીદની જીત થઈ.. ખીરમાં જહોર આપી દીધું એક દિવસ મેં નીલુમાસી ને.. સાગરને તો બસ એટલું જ કહ્યું કે માં ને ફૂડપોઈઝિંગ થયું છે.. અને પછી નીલુમાસી ની મૃતદેહ પાસે ત્રણ કલાક બેસી દુનિયાને એમના મૃત્યુનું દુઃખ પણ દેખાડી દીધું.. એ પછી ના ત્રણ દિવસ નીલુમાસી વિના હું સાવ એકલી થઈ ગઈ છું એવો સાગર સામે ડોળ કરવામાં હું સફળ રહી ત્રણ દિવસ ખાધા પીધા વિના બસ નીલુમાસીના હાર ચડેલા ફોટા સામે બેસી આંસુ સાર્યા કરતી..અને સાગર મારુ આ દુઃખ જોઈ ના શકતો અને મને નીલુમાસીના દુઃખમાં થી બહાર લાવવાની કોશિશ કર્યા કરતો..

એકાદ મહિનામાં બધું જ પહેલા જેવું જ ચાલવા લાગ્યું હું નીલુમાસી ના દુઃખને તો શુ નીલુમાસી ને જ ભૂલી ગઈ.. હવે રાત દિવસ બસ સાગર પર મારો જ અધિકાર હતો..

એક દિવસ અચાનક જ ચક્કર આવતા હું રસોડામાં જ ઢળી પડી..સાંજે સાગર ઓફિસે થી આવ્યોને મને આમ બેહોશીની હાલતમાં જોતા ઝડપથી હોસ્પિટલ લઈ ગયો ત્યાં ડો.શર્મા એ કહ્યું- કે મુબારક હો મિ. મકવાણા તમે પિતા બનવાના છો..

આ સમાચાર સાંભળી સાગર તો જાણે ખુશી થી પાગલ થઈ ગયો..એ પછી એણે મારા વિશેષ ખ્યાલ માટે ઘરમાં નોકરો ની લાઈન લગાવી દીધી.. એક મહારાણી ની જેમ બસ મારે ઓર્ડર કરવાનો એ વસ્તુ મારી સામે આવી જતી.. સાગરનો ખાસ આગ્રહ હતો કે હું ઘરમાં વધારે હેરફેર ના કરું..બધું જ મને મારા રૂમમાં જ મળી જાય એ માટે એણે ખાસ કેટલાક નોકરો ને મારી સેવામાં ઉભા રાખી દીધેલા જેથી મને જરા પણ તફલીફ ના થાય..સાગરનો પ્રેમ જોઈને મને ઘણીવાર થતું કે કોઈ પુરુષ કોઈ સ્ત્રીને આટલો પ્રેમ કેવી રીતે કરી શકે.. અને એ પણ મારા જેવી સ્વાર્થી સ્ત્રીને..

આખો દીવસ બંધ રૂમમાં બેઠ પર ઊંઘી ઊંઘીને હું બહુ જ બોર થતી..એટલે થયું કે થોડું વાંચન કરી લવ..અમારા રૂમની બાજુનો રૂમ આખો પુસ્તકો થી સાગરે ભરેલો હતો..એ સાગરની પર્સનલ લાઈબ્રેરી હતી.. મને જ્યારે પણ મન થતું હું એમાં થી એકાદ બુક લઈ આવતી..

આજે વાંચવાનું મન થયું ને મેં લાઈબ્રેરી ખોલી..અને એક એક કબાટ ખોલી કોઈ સારી બુક શોધવા લાગી..આ શોધ દરમ્યાન જ મારા હાથમાં એક ડાયરી આવી.. અરે આ તો સાગરની ડાયરી છે.. હું ડાયરી લઈ.. એ રૂમના ના જ એક ખૂણાના ટેબલ પર બેસી ગઈ.. પહેલું પેઈજ ખોલ્યું..તો લખ્યું હતું..જુલાય 2017.. અરે આ તો હમણાં ની જ ડાયરી છે.. રાજસ્થાન ના પ્રવાસની..

મેં આગળ વાંચવાનું શરૂ કર્યું..સાગરે રાજસ્થાન અને એના પ્રવાસનું એકદમ ઝીણવટ ભર્યું અને ખૂબ જ કલાત્મક વર્ણન કર્યું હતું..શરૂઆતના વિસ પચીસ પેઈજ તો.. રાજસ્થાન અને ત્યાંના સુંદર વર્ણનો થી જ ભરેલા હતા.. એ પછી ના પેઈઝમાં શરૂ થયું રતનપુરનું વર્ણન..

સાગર લખતો હતો..

રતનપુર..અમારે ત્યાં ખાસ જવાનું કોઈ આયોજન નોહતું..આ તો મને જૂની વાવ જોવી હતી.. કે મારે લીધે બધાએ એકાદ કલાક રતનપુરમાં બસ રોકવાનું વિચાર્યું..બસ રતનપુર રોકાઈ બધા ત્યાં ચા નાસ્તો કરવા લાગ્યા અને હું મારા ખાસ ફ્રેન્ડ વિજયને લઈને નીકળી ગયો વાવ જોવા સાથે મેં બેગ પણ લઈ લીધું એ જ વિચારીને કે કદાચ કોઈ વસ્તુની જરૂર પડે તો પાછો બસ સુધી ધક્કો ના ખાવો પડે..

હું ને વિજય..વાવ બાજુ ચાલી નીકળ્યા.. સુરજ એના સોનેરી કિરણોને એક સામટા સમેટી.. જાણે વિદાય લઈ રહ્યો હતો.. અચાનક જ મને વાવ દેખાણી ને હું દોડીને ત્યાં પોહચી ગયો.. વિજય વારંવાર કહ્યા કરતો હતો.. સાગર જલ્દી કરજે.. બસ મિસ થઈ જશે.. અંધારું થવા આવ્યું છે.. અને હું એ કહીને વાત ટાળી દેતો કે વિજલા ચિંતા શુ કામ કરે છે આવ્યા છીએ તો બધું જોઈને જઈએ..

વાવના એકાદ પગથિયાં ઉતરી મેં વાવના આડેધડ કેટલાક ફોટોગ્રાફ લીધા..પછી વિજય ને કહ્યું ચાર તું જા હું હમણાં થોડીવારમાં આવું છું..

જલ્દી આવજે એટલું બોલી એ ચાલ્યો ગયો.. હું વાવના એક પગથિયે ઘડી બે ઘડી બેઠો.. અને વાવના શાંત પાણીમાં અચાનક નાની નાની પવન ની લહેરખી થી પડતો ખલેલ અને પાણીમાં ઉઠતા એ કલાત્મક વમળોને હું જોતો રહ્યો થયું કે કાશ હું આ પળ ને ઘડી બે ઘડી અહીંયા જ થમાવી દવ

સાંજ ઢળતી હતી..સૂર્ય તો આથમી ચુક્યો હતો..અચાનક જ વાવના એક પગથિયે બેઠેલું એક કબૂતર ફફડાટ કરતું ઉડ્યું અને હું વિચારો સમેટી ને વર્તમાનમાં વસ્તવિકતામાં માં પાછો ફર્યો ઘડિયાળમાં નજર કરી ત્યારે ખ્યાલ આવ્યો કે સાડા સાત વાગી ગયા..બેગમાં કેમેરો મૂકી હું મારી બસ તરફ ઝડપથી ભાગ્યો..અને જેવો એ સ્થાને પોહચ્યો જ્યાં અમારી બસ ઉભી હતી..ત્યાં બસ જ નોહતી.. બાજુની હોટેલમાં પૂછપરછ કરી.. તો ખબર પડી કે બસ તો અડધી કલાક પહેલા જ નીકળી ગઈ.. મેં વિજય ને ફોન કરી જોયો પણ વ્યસ્ત બતાવી રહ્યા હતા એના સિવાય બીજા કોઈ ફ્રેન્ડના તો નંબર પણ મારી પાસે નોહતા કરવું શુ..? આ અજાણ્યા ગામમાં જવું ક્યાં.. ?

બેગ ઉઠાવી હું ગામને પાદર આવેલા મહાદેવના મંદિર પાસે ગયો ને એના ઓટલા પર રાત વિતાવવાનું વિચાર્યું..બસ આજની રાત જેમ તેમ નીકળી જાય સવારે જ ઘર ભેગો થઈ જઈશ..ધીરે

ધીરે રાત વધવા લાગી..

ત્યાં ઘરે થી માં નો ફોન આવ્યો મેં કહ્યું - હેલ્લો માં મારી ચિંતા ના કરતી હું અહીંયા રતનપુરમાં છું.. બસ મિસ થઈ ગઈ છે હવે સવારે જ અહીંયા થી નિકળાશે.. ત્યાં જ મોબાઈલ પણ સ્વીચ ઓફ થઈ ગયો.. ઓહ માય ગોડ આને પણ અત્યારે જ બંધ થવું તું..

એક તો કડકડતી ઠંડીની રાત ને ઉપર જતા માર્બલવાળા ઓટલે સુવાનું.. બેગને સાઈડમાં મૂકી હું ઘડી બે ઘડી સહેજ ધૂજતો ઓટલા પર બેઠો ક્યારેય વિચાર્યું નોહતું કે આ જિંદગી આવા દિવસો પણ દેખાડશે.. ખેર બસ એક રાતની તો વાત હતી મેં સુવાનો પ્રયત્ન કર્યો જેમતેમ માંડ આંખો બંધ કરી ત્યાં દૂર થી ક્યાંક થી ભયાનક પક્ષીઓના અવાજો આવવા લાગ્યા અને ક્યાંક ક્યાંક કુતરાઓ ભસતા હતા.. તો ક્યાંક જંગલી બીલાડાઓની ભયાનક ચીસો સંભળાઈ રહી હતી. મને સહેજ ડર લાગવા લાગ્યો.. કાન પર હાથ મૂકી મેં આંખો બંધ કરી.. અચાનક જ મને સહેજ કોઈનો અવવાનો ભાસ થયો.. પછી એકાએક મારા કાનમાં છન છન કરતી પાયલનો અવાજ આવ્યો.. ડરનો માર્યો હું ઉભો થઈ કાપવા લાગ્યો.. ધીમે ધીમે.. પાયલનો છન છનાટ.. વધવા લાગ્યો એવું લાગ્યું કે નક્કી મારુ તો આવી બન્યું કોઈ ચુડેલ આવી રહી છે..

અંધારામાં દૂરથી નજીક આવતી મેં એક આકૃતિ જોઈ.. કાળો ધાબળો હાથમાં લાલટેન અને એના આછા પ્રકાશમાં દેખાતી એની કાળી કજળાળી સુંદર આંખો.. ધીરે ધીરે એ મંદિરના પ્રાંગણમાં પોહચી ગઈ.. અને એને જોતા જ મેં મનમાં હનુમાનચાલીસાના જાપ શરૂ કરી દીધા.. સહેજ ઘબરાઈ ને મેં એને પાસે આવતા રોકી..

ક..ક..કોણ છે તું..? પાસે ના આવતી..દ..દ..દૂર રહેજે મારા થી..

અને એ મારી મુર્ખામી પર ખડખડાટ હસવા લાગી.. પછી બોલી હું કોઈ ભૂત નથી..

પણ મને એની વાત પર વિશ્વાસ ના બેઠો.. એ નજીક આવી ડરનો માર્યો એના થી દૂર ભાગ્યો.. એણે લાલટેન ઓટલા પર મૂકી અને શરીર પર વીટેલો ધાબળો હટાવ્યો..

અને જાણે હું એને જોતો જ રહી ગયો.. એની સુંદરતા માનો એ કોઈ સ્વર્ગની અપ્સરા હોય..

એણે મને ધાબળો આપ્યો.. અને કહ્યું તમે તો બહુ જ ડરપોક છો મિસ્ટર. અહીંયા રોકાવવાનું કોઈ ખાસ કારણ..?

હા.., એક મોટું કારણ છે અને મેં એને મારી દુઃખભરી દાસ્તાન સંભળાવી..

એણે કહ્યું - તમે જરાય ચિંતા ના કરો મારુ નામ માહી છે અને અહીંયા પાસે જ અમારું ઘર છે તમે ત્યાં ચાલો..

મેં કહ્યું ના આજની રાતની તો વાત છે હું મારી રીતે એડજસ્ટ કરી લઈશ..

એણે મને વધારે ડરાવ્યો.. તમને ખબર નથી પણ કહી દેવ કે આ સામેના વડલા માં આત્માનો વાસ છે..

અને ત્યારે એ સાંભળી હું ફટાફટ બેગ લઈ એની સાથે ચાલવા તૈયાર થઈ ગયો..

થોડીવારમાં જ અમે બાજુના જ એક દેશી નળીયાવાળા મકાન પાસે પોહ્યા.. એણે કહ્યું અંદર આવો.. હું અંદર પ્રવેશ્યો.. અને એક જગ્યાએ મારુ બેગ ઉતાર્યું.. એક ખૂણામાં ચૂલા પાસે એક આધેડ વયની વિધવા સ્ત્રી બેઠી હતી.. માહી મારો પરિચય આપતા કહ્યું - માં આ કોઈ પરદેશી છે. મંદિરમાં ધ્રુજતા હતા તો હું એને અહીંયા લઈ આવી..

એ સ્ત્રીએ પ્રેમથી પૂછ્યું- શુ નામ છે દીકરા તારું..?

માસી સાગર નામ છે મારુ રાજકોટ થી આવું છું.. આતો બસ મિસ થઈ ગઈ ને.. મેં આગળનું વાક્ય અધવચ્ચે મૂકી દીધું..

માસીએ કહ્યું- તું પહેલા જમી લે.. પછી નિરાંતે વાત કરીએ.. મને પણ ખરેખર ભૂખ લાગી હતી.. એટલે ફટાફટ બારે હાથ ધોઈ હું જમવા બેસી ગયો.. માસીએ સરસ થાળી પીરસી દીધી.. અને હું જમવા લાગ્યો.. એવામાં માહી એ માસી ને પૂછ્યું- માં દેવ ક્યાં છે.. ? માસીએ કહ્યું - ક્યારનો ગયો છે ભાઈબંધો ભેગો રમતો હશે ક્યાંક..જા જઈને પકડી લઈ આવ.. એનો તો ટાંટિયો જ ઘરમાં ટકતો નથી..

માહી ફરી લાલટેન લઈ દેવને શોધવા નીકળી ગઈ

આ બાજુ જમતા જમતા મારી અને માસીની ઘણી ઔપચારિક વાતો થઈ..

થોડીવારમાં દેવનો કાન પકડી માહી ઘરમાં ખેંચી લાવી.. અડધી રાત થઈ તોય રખડવું છે.. ચાલ ફટાફટ સુઈ જા..

દેવે મારી સામું જોયું હું એની સામે સહેજ હસ્યો એણે કહ્યું- દીદી આ કોણ છે..

માહી એ કહ્યું આપણાં મહેમાન છે..

દેવ મારી પાસે આવી પલાંઠી વાળી બેસી ગયો

તમારું નામ શુ છે..?

સાગર.. સાગર નામ છે મારું..

તું ભણવા જાય છે કે નહીં..

હા.. હું બીજું ભણું છું..

એ પછી એક સરસ મજાના ખાટલામાં માહીએ ગોદડું પાથર્યું.. મેં પૂછ્યું - માહી મારે અહીંયા સુવાનું છે.. એણે કહ્યું હા.. તમને ફાવશે ને..?

મેં હસીને કહ્યું- બહાર ઓટલા કરતા તો બેસ્ટ છે..

માસી દેવ અને માહી ત્રણેય નીચે જમીન પર સુઈ ગયા.. સામે દીવાલ પર લગાવેલી માહીની ખુબસુરત ફોટોઝ જોતો જોતો ક્યારે મને ઊંઘ આવી ગઈ ખબર જ ના પડી.. જેવી સવાર પડી.. હું ઉઠ્યો.. ઉઠી બહાર આવ્યો તો માહી આંખમાં તુલસીને પાણી પાઈ રહી હતી.. બે ઘડી હું એને જાતો રહ્યો ત્યાં માસી એ કહ્યું - દીકરા ફટાફટ મોઢું ધોઈ શિરાવવા બેસી જા..

તુલસીના બે ચાર આટા ફરી માહી બોલી - માં સાગરને નાસ્તો ના દેતી..

માસીએ કહ્યું - શુ બોલે છે માહી..,સાગર આપણો મહેમાન છે..

માહી બોલી - મહેમાન છે તો શુ થઈ ગયું એનામાં સંસ્કાર નથી.. એને એટલું ખબરના પડે કે મંદિરની આરતી પહેલા પછી નાસ્તો..

મેં પૂછ્યું મંદિરની આરતી..

એણે કહ્યું હા.. ફટાફટ તૈયાર થઈ જાવો.. મંદિર જવાનું છે..

અને માહી નો ઓર્ડર ફોલો કરતો હું ફટાફટ તૈયાર થઈ એની સાથે મંદિરે જવા નીકળ્યો..

રસ્તામાં એક નિશાળ આવી.. માહીએ મારા હાથમાં પૂજની થાળી પકડાવી નિશાળનો ડેલો ઉઘાડ્યો. અને હું એની સાથે ડેલામાં પ્રવેશ્યો. થયું મંદિર ને બહાને નિશાળમાં શુ કામ લઈ આવી.. ત્યાં કેટલાક ચમ્પા અને ગુલાબ અને ગલગોટાના છોડ હતા એમાંથી એ ફૂલો તોડવા લાગી અને કહેવા લાગી - ખબર છે સાગર આ બગીચો મારો પોતાનો બનાવેલો છે.. આ બગીચાના એક એક ઝાડ મેં મારા હાથે થી વાવ્યા છે..

મેં કહ્યું સારું કહેવાય.. કે દુનિયામાં કોઈ તો છે જે આજે પણ પ્રકૃતિ સાથે કનેક્ટેડ છે..બાકી આજકાલ તો વૃક્ષો પણ આર્ટિફિશિયલ બનતા જાય છે..

એણે પૂછ્યું- સાગર તમે શુ ભણો છો..

મેં કહ્યું- હું કંપ્યુટર સાયન્સ કરું છું.. અને તમે..?

એણે કહ્યું બસ ગ્રેજ્યુએશન કંપલીટ થયું હવે ટીચર બનવાનું વિચારું છું..

એ સાંભળી મને વિશ્વાસ ના બેઠો.. મેં પૂછ્યું શુ તમે ગ્રેજ્યુએટ છો..?

હા.. હું ગ્રેજ્યુએટ છું. શુ તમને લાગતું નથી..

મેં હસીને કહ્યું - તમારું ગામ જોઈને ના લાગ્યું..

ગ્રેજ્યુએશન મેં અમદાવાદમાં કરેલું.. અને ગામની હું પહેલી છોકરી છું જેણે શહેર જઈને પોતાનું ભણવાનું પૂરું કર્યું..

મેં પૂછ્યું - તો શુ તમારા સિવાય ગામમાં કોઈ છોકરી ભણેલી નથી..

ના કોઈ ને ચૂલાચોકા માં થી ફરસત જ ના મળી.. આ તો હું લક્કી હતી કે મારી માં એ મને મારા સપનાઓ પુરા કરવાની છૂટ આપી..

એ પછી અમે છેક મંદિરે પોહચ્યા ત્યાં સુધી વાતો કરતા રહ્યા..

મંદિરે જાણે બધા માહીની જ રાહ જોઈ રહ્યા હતા. પૂજરીજી એ માહીના હાથમાં થી પૂજની થાળી લેતા પૂછ્યું - માહી દીકરી આ નવયુવક કોણ છે.. માહી એ મારો પરિચય આપ્યો - પૂજરીકાકા આ સાગર છે.. આપણાં ગામના મહેમાન છે.. મેં પૂજરીકાકા ને નમસ્તે કર્યું.. પૂજરીકાકા બોલ્યા - માહી આરતી શરૂ કરીએ..

અને માહીએ આરતી ચાલુ કરી.. વિશ્વમ ભરી અખિલ વિશ્વતણી જનેતા વિદ્યા ધરી હૃદયમાં વસજો વિધાતા..એના અવાજમાં જાણે કાંઈક જાદુ હતો કે.. ગામના એક પછી એક લોકો મંદિરમાં આવવા લાગ્યા..મંદિર લોકો થી ભરાવા લાગ્યું..આરતી પુરી કર્યા બાદ અમે પ્રસાદ લઈ ઘરે પાછા ફર્યા..અને ઘરે આવી ચા નાસ્તો કર્યો.. ત્યાં સુધીમાં તો મોબાઈલ પણ ફૂલ ચાર્જ થઈ ગયો હતો.. હવે સમય આવ્યો મારો વિદાયનો.. પણ લાગ્યું કે હંમેશા ને માટે ગામમાં જ રોકાઈ જવ..

માહી ફરી દેવને પડોશમાં થી કાન પકડી ખેંચી આવી.. નિશાળે નથી જવું તારે.. અને પછી ફટાફટ એને તૈયાર કર્યો.. અને કહ્યું - દેવ સાગર ને તારી નિશાળ બતાવવા તો લઈ જા..

મેં પણ એની વાત માં હામી ભરી- દેવ તે મને તારી નિશાળ તો ના જ બતાવી..

દેવે પૂછ્યું- સાગરભાઈ તમારે મારી નિશાળ જોવી છે..?

મેં કહ્યું - હા..

દેવે કહ્યું - તો પછી ચાલો..

અને એ મારી આંગળી પકડી આગળ ચાલવા લાગ્યો.. અને રસ્તામાં એના ભાઈબંધો ને પણ સાથે લીધા..

દેવની નિશાળમાં કલાક આટા માર્યા બાદ હું ઘરે આવ્યો.. અને માસી પાસે રજા માંગી.. માસીએ કહ્યું નવરાત્રી છે.. રોકાઈ જ થોડા દિવસ.. માહીએ પણ કહ્યું - હા સાગર રોકાઈ જવ.. અને અમારી નવરાત્રી માણો તમને લાઈફટાઈમ યાદ રહી જશે.

માહી મારા દિલમાં વસી ગઈ હતી ગઈકાલની રાત્રે જ જ્યારે મેં એને પહેલી વાર જોઈ હતી.. એટલે એના માટે ગામમાં થોડા દિવસ રોકવાની મારી ઈચ્છા હતી જ.. પણ ઘરે માં ને શું જવાબ આપીશ..એ વિચારીને મેં કહ્યું - હું વધારે ના રોકાઈ શકું આમ પણ પંદર દિવસ થી ઘરથી દૂર છું મને પણ નથી ગમતું ઘર વિના...

માહીએ થોડી નારાજગી જતાવતા કહ્યું - તમારે દશેરા સુધી તો રોકાવવું જ પડશે સાગર.. તમને મારા સમ છે..

માહીએ મને રોકવા સમ આપી દીધા.. એટલે મારે ના છૂટકે ઘરે માં ને ફોન કર્યો ફોન ગોરી એ ઉપાડ્યો મેં ગોરી ને કહ્યું - ગોરી માં ને ફોન આપતો..?

ગોરીએ માં ને ફોન આપ્યો - હેલ્લો માં મારી ચિંતા ના કરતી હું થોડા દિવસમાં ઘરે આવી જઈશ.. નવરાત્રી છે તો હું અહીંયા રતનપુરમાં દશેરા સુધી રોકાઈ ગયો છું.. એ પછી નારાજ થઈને માં એ ફોન કાપી નાખ્યો..

એ પછી હું ગામમાં ગયો અને ત્યાં હરિ અને કાનજી સાથે મુલાકાત થઈ એમની સાથે સારી એવી ભાઈબંધી થઈ.. એ લોકો સાથે મળીને ગરબીનું ડેકોરેશન કર્યું..સારું એવું લાઈટિંગ કર્યું

બસ હવે ઈન્ટરાર હતો તો બસ આજની રાતનો આજે રાત્રે આ કૃષ્ણ એની રાધા

સાથે મન મૂકીને રાસ રમવા માંગતો હતો..

સાંજે હરિએ આપેલા ગ્રામીણ પરિવેશને લગતા આભલા જડિત કેડિયું પહેરી હું માહી પાસે આવ્યો.. માહી અંદર ગરબી માટે તૈયાર થઈ રહી હતી એટલે હું અંદર ના ગયો બસ બહાર ખાટલે બેઠો.. થોડીવારમાં દેવ પણ ત્યાં આવી પોહ્યો હું ને દેવ વાતો કરતા હતા..

ત્યાં માહી એ બુમ મારી- માં.. જરા અહીંયા આવો તો..

દેવે કહ્યું- દીદી માં તો ગામમાં ગયા છે.. હું બોલાવી લાવું..

અંદર થી એણે કહ્યું - હા જલ્દી જા..

દેવ દોડ્યો માસીને બોલાવવા

મેં પૂછ્યું - માહી શુ થયું તમે ઠીક છો ને..

એણે કહ્યું - હા.. હું ઠીક છું...

ઘણીવાર લાગી પણ દેવ માસીને બોલવા ગયો હતો કે પાછો ના આવ્યો.. એટલે માહી એ મને બોલાવ્યો

સાગર થોડીવાર અંદર આવશો..?

હું સહેજ ખચકાયો.. મારુ અત્યારે શુ કામ હશે..?

હું અંદર ગયો તો એ પીઠ પાછળ દોરી પકડી ચોલીની દોરી બાંધવા મથી રહી હતી.. મને જોઈને એ સહેજ શરમાઈ પછી મારી પાસે મદદ માંગી મેં હળવે થી ચોલીની દોરીઓ પકડી ધીમે થી ગાંઠ મારી આ દરમ્યાન મારા આંગળા એની કોમળ પીઠ પર અચાનક જ સ્પર્શ થતા જ જાણે મારા રોમરોમમાં જાણે વીજળીનો ઝટકો લાગ્યો.. અને એ ઝટકાનો જાણે એણે પોતે પણ અનુભવ કર્યો હોય એમ એણે એની આંખો મીંચી દીધી.. થોડીવારમાં જ બધી જ દોરીની ગાંઠ મારી હું સહેજ પાછળ ખસ્યો.. એ માત્ર એટલું બોલી થેન્ક્સ..

થોડીવારમાં જ દાંડિયા લઈને હું દેવ અને માહી પોહ્યી ગયા ગામના ચોકમાં સૌથી પહેલા તો પ્રથમ નોરતા હતા એટલે માહી ના કંઠે માં શક્તિની આરાધના થઈ એ પછી ગામના યુવાનો તથા યુવતીઓ દાંડિયા લઈને રાસ રમવાનું શરૂ કર્યું.. ગામનો એક છોકરો જેને સરસ ફોટોગ્રાફી આવડતી હતી એને મેં મારો કેમેરા આપી દીધો અને એ એની રીતે આ યાદગાર પળોને ક્યકડે કેદ કરવા લાગ્યો.

જાણે રાસ ની રમઝટ જામી હું શ્યામ ને જાણે માહી મારી રાધિકા બસ તાળીઓ ના તાલે એકમેકને સંગાથે રાસ રમી રહ્યા હતા.. મને લાગ્યું જાણે માહી મારા માટે જ બની છે.. બસ હવે સમય મળતા જ હું એને મારા દિલની વાત કહી દઈશ..

આમને આમ એક પછી એક દિવસ અને નવરાત્રીની એક પછી એક રાત વિતતી ગઈ અને જાણે અમારા હૃદય એક થતા ગયા..માહી પ્રત્યેનો મારો પ્રેમ દિવસે ને દિવસે વધી રહ્યો હતો.. બીજી તરફ માહી પણ શાયદ મારા પ્રત્યે દિવસે ને દિવસે ખેંચાઈ રહી હતી..

આખરે નવમી રાત એટલે કે નવરાત્રીની છેલ્લી રાત આવી ગઈ અને ત્યાં સુધી મને હિંમત ના થઈ કે હું માહી ને મારા દિલની વાત કહી દવ.. બીજી તરફ માહીનો પણ મને એવો કોઈ

સંકેત ના મળ્યો..

ત્યારે મને અહેસાસ થયો કે પ્રેમ કરવો અને પ્રેમ નો. ઈઝહાર કરવામાં બહુ જ મોટો ફરક છે પ્રેમ તો બંધાને આસાની થી થઈ જાય છે પણ પ્રેમ છે એવું કહેવું ઘણું જ મુશ્કેલ છે..

રોજની માફક રાસોત્સવમાં આ રાત પણ વીતી ગઈ.. સવારે હું રોજ કરતા જરાક મોડો ઉઠ્યો માહી મંદિરે થી ક્યારની પાછી આવી ચુકી હતી અને એ અત્યારે કાંઈક લખતી હતી.. મેં પૂછ્યું - માહી શુ લખો છો..? એણે કહ્યું કાંઈ નહીં.. આતો દેવની રજાચિઠ્ઠી છે બે દિવસ થી ગયો નથી તે નિશાળે તો દેવી પડશે..

થોડીવારમાં હું તૈયાર થઈ ગયો. અને પછી મારો સમાન લઈને મેં માસીની રજા માંગી - માસી મારાવતી કોઈ ભૂલચૂક થઈ ગઈ હોય તો મને. માફ કરી દેજો.. આટલા દિવસ તમારા ઘરે રહ્યો અને તમે મને મારી સગી માં ની જેમ રાખ્યો એ બદલ હું જિંદગીભર તમારો ઋણી રહીશ..

માસી એ કહ્યું - દીકરા તે મને માં કહી છે ને તો આ મા ને મળવા આવતો રહેજે રતનપુર..

મેં કહ્યું - ચોક્કસ માસી..

એ પછી મેં મારુ બેગ લીધું માહી અને દેવ મને બસસ્ટેન્ડ સુધી વળાવવા આવ્યા.. આજે જાણે એમના ચહેરા પર જાણે ઉદાસી છવાયેલી હતી.. માહીની ભીની થયેલી આંખો જાણે કહી રહી હતી સાગર પ્લીઝ રોકાઈ જાવ.. દેવનો ઉદસ ચહેરો પણ આ જ કહેતો હતો કે સાગરભાઈ રોકાઈ જાવ ને..

મારુ મન પણ જાણે ઉદાસ હતું.. દિલ કહેતું હતું કે સાગર તારી માહી ને છોડીને ચાલ્યો જઈશ.. બીજી જ પળે થતું કે જો માહી અત્યારે જ કહી દે કે સાગર આઈ લવ યુ.. તો હું હમેશા ને માટે આ ગામમાં રોકાઈ જવા પણ તૈયાર હતો.. પણ એની ખામોશી હતી કે કંઈક કહેતી જ નહોતી..

અચાનક જ બસ આવી પોહચી અને હું એમાં ચડી બેઠો.. બારીવાળી સીટ પર બેસી મેં ફરી એ બન્ને તરફ જોયું.. દેવ વારંવાર કહી રહ્યો હતો.. સાગરભાઈ પ્લીઝ રોકાઈ જાવો.. અને એના માટે મેં હસીને બસ એટલું કહ્યું કે દેવ હું તમને મળવા જલ્દી પાછો ફરીશ.. મારુ આ વાક્ય સાંભળીને જાણે બન્નેના ચહેરા પર છવાયેલા ઉદાસીના ભાવ જાણે ઓછા થયા અને ખુશીનો નવો ભાવ ઉપસવા લાગ્યો.. મેં બંને તરફ હાથ હલાવી બાય કર્યું અને બસ ઉપડી ગઈ.. પણ મારી આંખો તો બસ ત્યાં સુધી એ માહી ને જોતી રહી જ્યાં સુધી એ નજરો થી ઓઝલ ના થઈ.. એ પછી ફટાફટ મેં કેમેરો ઓપન કરી કેમેરામાં કેદ થયેલી માહીની એકએક તસવીરો જોવા લાગ્યો.. માહી રતનપુર આવ્યો અને બસ તારી આ જ યાદો ને મારી સાથે લઈ જાવ છું હું જાણું છું કે તારી આ યાદો જીવવા માટે કાફી નથી મારી તો જિંદગી જ તું છો.. આજે જ જઈને માં સામે તારી વાત કરું..

મેં ડાયરી બંધ કરી અને મુકવા જતી હતી ત્યાં જ એમાંથી વચ્ચે થી ફોલ્ડ કરેલો એક કાગળ નીચે સરક્યો.. કાગળ ઉઠાવી જોયું તો એ પ્રેમપત્ર હતો માહી નો.. એ લખતી હતી..

સાગર તમને જ્યારે પહેલી વખત મંદિરે જોયા ત્યાર થી તમે મારા દિલમાં વસી ગયેલા.. એટલે જ તમને નવરાત્રી માટે રોકવા મેં તમને સમ આપ્યા.. તમે રોકાયા અને હું દિલથી

તમારી નજીક આવી હું તમારા પ્રત્યે જે કઈ અનુભવતી હતી એ શાયદ તમે પણ મારા પ્રત્યે અનુભવતા હશો એવું મને લાગતું હતું.. તમને એકનજર જોવા માટે મારી અધીરાઈ.. તમે જ્યારે ગરબામાં કોઈ અન્ય યુવતી સાથે રાસ રમતા ત્યારે. મનમાં ઉદભવતી એકજાતની ઈર્ષા.., તમે જ્યારે મારો હાથ પકડતા ત્યારે રોમરોમમાં ઉમટતો આનંદ.. તમે જ્યારે આંખ સામે હોય ત્યારે એ પળને મુઠ્ઠીમાં કેદ કરી લેવાની ઈચ્છા..સાગર મારા પ્રેમના કેટલા પુરાવાઓ આપું તમને હું તમારી છું તમને ઘણું જ ચાહું છું..

જો તમે પણ મને ચાહતા હોય તો આ ચિઠ્ઠી વાંચી તમે મને રતનપુર લેવા આવજો હું તમારી રાહ જોઈશ..

તમારી ફક્ત તમારી

માહી...

આ ચિઠ્ઠી સાગરે નથી વાંચી લાગતી નહિતર એ મારી સાથે લગ્ન કરેત જ નહીં.. એકપળ લાગ્યું કે હું બે પ્રેમ કરવાવાળા ની વચ્ચે આવી ગઈ.. મારા લીધે બે પ્રેમકરવાવાળા અલગ થયા.. એકપળ લાગ્યું કે આ ચિઠ્ઠી સાગર ને આપી દવ..

બીજી જ પળે થયું કે ગોરી પાગલ તો નથી થઈ ગઈ ને.. જો આ ચિઠ્ઠી સાગરના હાથમાં આવશે તો છોડીને ચાલ્યો જશે તને.. તારા સાગરની સાથે ફરનારનો તે જીવ લઈ લીધો તો આ માહીએ તો એની સાથે નવદિવસ રાસલીલા રમી છે.. તું એને કેવી રીતે છોડી શકે છે..માહી ને મરવું જ પડશે..

મેં તરત જ સાગરનો કેમેરો ચેક કર્યો..એમાંથી માહીના ઘણાબધા ફોટોગ્રાફ્સ મળ્યા.. એમાં થી એક ફોટો મેં મારા કિલર ને મેઈલ કરી દીધો અને ફોન કરી કહ્યું કે રતનપુરમાં માહીનું ઘર છે.. ગમે તે થાય એ મરવી જોઈએ..

એ જ રાતે રાતના અંધારામાં મારા કિલરે માહી ના ઘરને આગ લગાવી દીધી.. સવારે મને ગુડ ન્યુઝ મળી ગઈ.. કિલરનો મેસેજ આવ્યો - કામ થઈ ગયું..

એક દિવસ ડો શરદનો ફોન આવ્યો- હેલ્લો ગોરી તારા રિપોર્ટ્સ પર થી જાણવા મળ્યું છે કે તને બ્રેઈન ટ્યુમર છે.. તારા બચવાના ચાન્સીસ પણ ઓછા છે.. શાયદ આ તારી જિંદગીના છેલ્લા દિવસો છે.. આ વાતની જાણ સાગર ને કરવા કરતા તને કરવી મેં વધારે મુનાસીબ સમજી..

ડો. શરદ ની વાત સાંભળી મારા હાથમાં થી ફોનનું રીસીવર પડી ગયું.. હું ઢળી પડી.. મારા છેલ્લા દિવસો..મારા ગયા પછી મારા સાગરનું શુ થશે.. મારા સિદ્ધાર્થનું શુ થશે..? મને લાગ્યું કે ભગવાને યોગ્ય જ ન્યાય કર્યો છે.. મારા જેવી સ્ત્રી ને જીવવાનો કોઈ જ અધિકાર નથી.. જેણે મને સગી દીકરીની જેમ પ્રેમ કર્યો મેં એ સ્ત્રીને પણ ના છોડી.. મને તો સજા મળવી જ જોઈએ..

મેં તરત જ જઈને ટેપનું રેકોર્ડિંગ ઓન કર્યું અને મારો અવાજ રેકોર્ડ થવા લાગ્યો..

સાગર બને તો મને માફ કરી દેજો.. હું તમારી ગુનેગાર છું..મેં ગુનો એવો કર્યો છે કે તમે

તો શુ ભગવાન પણ મને માફ ના કરે.. આ પત્ર તમારા હાથમાં આવશે ને તમે મને નફરત કરવા લાગશો.. તમને પામવા મેં કેટલા લોકોના જીવ લીધા છે એ તો ફક્ત હું જ જાણું છું.. નાનપણ થી ઈચ્છા હતી કે હું તમને પામીશ અને તમને પામવામાં હું સફળ પણ રહી..

દરેક સ્ત્રી એવું જ ઈચ્છતી હોય કે એનો પતિ તન મન ધન થી બસ એનો જ રહે.. હું પણ એમ જ ઈચ્છતી હતી કે મારો સાગર ફક્ત મારો જ રહે.. જ્યારે પણ તમારી આસપાસ કોઈ અન્ય સ્ત્રીને જોતી ને હું ઈર્ષા થી સળગી ઉઠતી.. બસ પછી એનો જીવ લવ ત્યારે જ મારા અંતરમાં ટાઢક વળતી.. તમારી સેક્રેટરી મિસ. રીનાનું એક્સિડન્ટ નહીં પણ મર્ડર થયું હતું મેં કરાવ્યું હતું એનું મર્ડર.. એ પછી તમારી ફ્રેન્ડ દીપાલી એને પણ મરવું પડ્યું.. મને જેણે પોતાની સગી દીકરી માની મોટી કરી એ તમારી માં જેને મેં જ જાહેર આપ્યું હતું.. તમારી રતનપુર વાળી પ્રેમિકા માહી મેં એને અને એના આખા પરિવારને ખતમ કરી નાખ્યો.. આ બધું સાંભળ્યા પછી તમે મારો જીવ લઈ લેશો એ હું જાણું જ છું પણ મને સજા ઈશ્વરે પહેલા જ આપી દીધી છે..

રેકોર્ડિંગ બંધ કરી એ રેકોર્ડર મેં સાગરની ડાયરી માથે મૂકી દીધું.. પછી જઈને સિદ્ધાર્થ પર મેં મારુ વ્હાલ વરસાવી દીધું.. સિદ્ધાર્થનો એ હસતો ચહેરો હું છેલ્લીવાર મનભરીને જોઈ લેવા માંગતી હતી.. આખો દિવસ એની સાથે વ્હાલ વરસાવ્યા બાદ એ જ સાંજે મેં રૂમમાં ફાંસી ખાઈ લીધી.. સવારે જ્યારે કામવાળી આવી ત્યારે એણે સૌ પ્રથમ તો સાગરને જાણ કરી.. સાગર એ ઘડીએ ફ્લાઈટમાં બેસી ઈન્ડિયા આવવા નીકળી પડ્યા.. આ બાજુ ઈન્સ્પેક્ટર કરાણના હાથમાં એ રેકોર્ડર આવ્યું અને એણે બધું જ સાંભળ્યું. બપોરે જ્યારે સાગર ઘરે ત્યારે પોલીસ ઈન્કવાયરી ચાલતી હતી.. ઈન્સ્પેક્ટર કરાણ પડોશીઓ ને મારા વિશે પૂછપરછ કરી રહ્યા હતા.. હોલમાં જ મારી સફેદ કપડું ઢાંકેલી મારી લાસ પડી હતી.. એક લેડી ઈન્સ્પેક્ટર સિદ્ધાર્થને તેડી ચૂપ કરાવી રહી હતી.. સાગર દોડીને મારી લાશ ને વળગી પડવાનો હતો.. પણ ઈન્સ્પેક્ટર કરાણે એને અટકાવ્યો - મિ. સાગર તમારી વાઈફ એક મર્ડરર છે.. આ સાંભળી સાગરના કદમ રોકાઈ ગયા એ ઈન્સ્પેક્ટર કરાણ પર ગુસ્સામાં ચિલ્લાઈ ઉઠ્યો.

તમે ખોટો આરોપ લગાવી રહ્યા છો મારી વાઈફ પર.. એ તો..

સાગર આગળ કાઈ બોલે એ પહેલા જ ઈન્સ્પેક્ટર કરાણે એના હાથમાં રહેલું રેકોર્ડર ઓન કરી દીધું..

રેકોર્ડર પૂરું થતાની સાથે જ સાગર સાવ તૂટી પડે છે. એક સ્ત્રી એટલા વર્ષથી એની સાથે વિશ્વાસઘાત કરી રહી હતી અને એને ખબર પણ ના પડી.. એ બે હાથ વડે માથું પકડી ગોઠણ પર બેસી ગયો..

એ પછી તો એ મને નફરત કરવા લાગ્યો મારી સાથે જોડાયેલી દરેક વસ્તુ ને એણે જાતે જ સળગાવી નાખી.. બચ્યો તો બસ સિદ્ધાર્થ એ સિદ્ધાર્થને પણ જાન થી મારી નાખવા માંગતો હતો.. પણ ઈન્સ્પેક્ટર કરાણ સિદ્ધાર્થને પોતાની સાથે લઈ ગયો..

એ પછી સાગરની જિંદગી તો માનો ધૂળ જ થઈ ગઈ શરાબની લતે ચડ્યો.. આખો

દિવસ બસ ઘરના એક ખાણામાં બેસી એક પછી એક બોટલો ખાલી કરવા લાગ્યો..ક્યારેક નશાની હાલતમાં કાર લઈને નીકળી જતો.. બેફામ કાર ચલાવતો ને સાંજ પડ્યે લોકઅપમાં રાત વિતાવી આવતો.. એની આ આદતોને લીધે એને ઓફિસમાં થી પણ કાઢી મુકવામાં આવ્યો.

આમ ને આમ પાંચ વર્ષ વીતી ગયા.. ઈન્સ્પેક્ટર કરણે સિદ્ધાર્થને એક અનાથ આશ્રમમાં મુક્યો જ્યાં થી એ રાજકોટની જ એક માલિની વિદ્યામંદિરમાં જતો.. ત્યાં એની એક બેસ્ટ ફ્રેન્ડ હતી મિસ. માહી.. આ સાગરની એજ રતનપુર વાળી માહી હતી.. એ વખતે એ અહીંયા રાજકોટમાં શિક્ષિકાની ટ્રેનિંગ લઈ રહી હતી અને ત્યાં રતનપુરમાં એનો પરિવાર સળગીને ખાક થઈ ગયો.. એ પછી એણે રતનપુર ને હમેશા માટે છોડી દીધું.. અને અહીંયા રાજકોટમાં જ એક ફ્રેન્ડને ત્યાં રહેવા લાગી.. આજે એ માલિની વિદ્યામંદિરની એક શિક્ષિકા છે. જે સિદ્ધાર્થની ક્લાસ ટીચર છે..

માહી જ્યારે પહેલીવાર માલિની વિદ્યામંદિરમાં ભણાવવા આવી ત્યારે એને બધા વિદ્યાર્થીઓ માં થી એક વિદ્યાર્થી થોડો અલગ લાગ્યો.. એ હતો સિદ્ધાર્થ કોઈની સાથે બોલે ચાલે નહીં બસ ગુમસુમ એક જગ્યાએ બેસી રહેતો..

એણે જઈને સિદ્ધાર્થને હાય કર્યું પણ સિદ્ધાર્થે એનો કોઈ જ રિસ્પોન્સ ના આપ્યો બસ બેઠો રહ્યો એમને એમ.. એ પછી માહીએ બીજા અધ્યાપકો ને એ વિશે પૂછપરછ કરી તો ખબર મળી કે બિયારો અનાથ છે.. એ પછી માહીએ એની નજીક જવાનું શરૂ કર્યું.. શરૂઆતમાં સિદ્ધાર્થ એના થી દૂર રહેતો પણ પછીથી એને એના વ્હાલની આદત પડી ગઈ.. સિદ્ધાર્થે માહી ને જ એની માં માની લીધી.. એ પછી સિદ્ધાર્થ આશ્રમમાં રહેવાને બદલે માહી સાથે રહેવા જતો રહ્યો..

આ બાજુ સાગરની લાઈબ્રેરીમાં થી સાગરને કાગળના એકાદ ટુકડા મળ્યા જેમાં લખ્યું હતું તમારી માહી.. સાગરે આસપાસ થી એક એક ટુકડા એકઠા કર્યા ને પછી ટેબલ પર એને પાથરી.. એને જોઈન્ટ કર્યા એ આખો પત્ર બની ગયો.. એ પત્ર વાંચ્યા બાદ સાગર રડવા લાગ્યો.. માહી સાથે વિતાવેલી એ નવરાત્રીની એકએક પળ જાણે સિનેમાની કોઈ રિલની ની જેમ એની આંખ સામે ફરવા લાગી.. પણ એને ક્યાં ખબર હતી કે એની માહી જીવે છે.

એકદિવસ એક કાફેમાં અચાનક સાગર અને માહી આમને સામને આવી જાય છે.. માહીને જોતા જ સાગર એને વળગી પડે છે.. એટલા વર્ષ પછી માહીને એનો પ્રેમ મળ્યો એટલે એ ઘણી જ ખુશ હતી.. બન્ને બેઠા..

માહી પૂછ્યું - હું જ્યારે અહીંયા રાજકોટ આવી તો મને ખબર પડી કે તારા મેરેજ થઈ ચુક્યા છે.. તારી પત્ની ક્યાં..

એનું વાક્ય પૂરું થાય એ પહેલા જ સાગર ગુસ્સે થઈ ગયો

કઈ પત્ની,કોની પત્ની,કેવી પત્ની..

માહી બોલી - ગોરી નામ હતું ને એનું..?

સાગર ફરી ચિલ્લાયો - મારી સામે હત્યારીનું નામ પણ ના લેતી..

માહી એ એને થોડો સ્વસ્થ કર્યો- સાગર થયું છે શુ.. મને વાત તો કર..

સાગરે મારા વિશે બધી જ વાત કરી.. એ સાંભળી માહી ચોકી ઉઠી.. આખરે એણે કહ્યું - પણ સાગર તારો દીકરો..

હશે ક્યાંક.. હું નફરત કરું છું એને..

સાગરે સીધો એનો હાથ પકડી પૂછી લીધું - તું મને પ્રેમ કરે છે.. ?

માહીની આંખો સહેજ ભીની થઈ એણે કહ્યું - સાગર તારા વિના આ માહી કાલે પણ અધૂરી હતી અને આજે પણ અધૂરી છે..

એ પછી માહી એ કહ્યું કે સાગર તું ચાલ મારી સાથે હું કોઈ સાથે તારી મુલાકાત કરાવું.. એ પછી બન્ને માહી ના ઘરે પોહ્યા.. માહી એ દરવાજો ખટખટાવ્યો ને નાના સિદ્ધાર્થે દરવાજો ખોલ્યો.. સિદ્ધાર્થ ને જોતા જ સાગર દરવાજે થી જ પાછળ ફરી ચાલવા લાગ્યો..

માહી એની પાછળ દોડી.. - સાગર...સાગર ઉભો રે... આ સિદ્ધાર્થ છે... મારો દત્તક લીધેલો દીકરો... તું એકવાર એને મળ તો ખરા...

સાગરે ગુસ્સામાં કહ્યું..- એ ગોરીની નિશાની છે માહી.. એ ગોરીનો દીકરો છે..

માહીએ એને કહ્યું- તો... તો પછી આ તારો પોતાનો દીકરો કહેવાય સાગર...

હું નફરત કરું છું ગોરીની એકએક નિશાનીને તો પછી આ તો એનું ગંદુ લોહી છે..

સાગર પાસે માહી ને આવા શબ્દોની અપેક્ષા નોહતી. એ સાગર પર ગુસ્સે થઈ - સાગર હું સિદ્ધાર્થ ને નથી છોડવાની.. ભલે મારે તને છોડવો પડે..

સાગરે કહ્યું - તો છોડી દે મને ને આ આખો કિસ્સો જ ખતમ કર.. ને એ ગુસ્સામાં ચાલ્યો ગયો..

છેલ્લી ઘડીએ પણ માહીએ મારા દીકરા ખાતર એના પ્રેમને છોડી દીધો.. એના સાગર ને છોડી દીધો.. અહીંયા ભલે એના પ્રેમની જીત ના થઈ પણ એની મમતાની એના વાત્સલ્યની જીત થઈ..

માહી - સાગર

[સમાપ્ત]